

**IN THE COURT OF APPEAL OF THE DEMOCRATIC SOCIALIST
REPUBLIC OF SRI LANKA**

In the matter of an appeal under Article 154
P(6) of the Constitution of the Democratic
Socialist Republic of Sri Lanka and read with
Section 11 of High Court of Provinces
(Special Provisions) Act No. 19 of 1990.

**CA (PHC) 207/2006
HC Balapitiya (Rev) Case No-
HCB(RA) 588/2004
MC Elpitiya Case No-11352**

Officer-In-Charge
Police Station,
Elpitiya.

Complainant

Vs.

1. Nanayakkarawasam
Patudoowe Vidanalage
Gnanawathie,
Alutpara, Nawadegala.
2. Ponnampereuma Arachige Sunil
Kumara,
Alutpara, Nawadegala

Respondents

And

Nanayakkarawasam
Patudoowe Vidanalage
Gnanawathie,
Alutpara, Nawadegala

1st Respondent-Petitioner

Vs.

Ponnamperuma Arachige Sunil
Kumara,
Alutpara, Nawadegala

2nd Respondent-Respondent

And Now Between

Ponnamperuma Arachige Sunil
Kumara,
Alutpara, Nawadegala

**2nd Respondent-Respondent-
Appellant**

Vs.

Nanayakkarawasam
Patudoowe Vidanalage
Gnanawathie,
Alutpara, Nawadegala

**1st Respondent-Petitioner-
Respondent**

**Before : H.C.J. Madawala , J
&
L.T.B. Dehideniya, J**

**Counsel : Niranjan de Silva for the 2nd Respondent-Respondent-Appellant
P.K. Prince Perera with Lal Shantha for the 1st Respondent**

Argued On : 09 /12 /2016

Written Submissions On : 16 /01 /2017

Decided on : 13 / 02 /2017

H. C. J. Madawala , J

This appeal has been preferred to set aside the Order dated 23/04/2004 of the Learned Primary Court Judge of Elpitiya dated 23/04/2004 revised by the learned High Court Judge of Balapitiya by order dated 26/10/2006 and the possession of the land in dispute was granted to the First Respondent Petitioner- Respondent. The instant appeal has been preferred therefrom.

On 09/02/2016 when this matter came up for argument. Heard both counsel's in support and in opposition of their respective cases. Both parties were directed to file their written submissions on or before 16/01/2017. Judgement reserved for 02/02/2017 and was postponed for 13/02/2017. We have considered the arguments and written submissions of both parties.

The main point of contest was in relation that as to what was the land in dispute in Deed No.38708 attested by A. Sri Wijeyananda Notary Public dated 20/02/1992. It was submitted that the First Respondent never challenged at any forum the said deed No; 38708 does not relate to the land in dispute. It was also submitted that documents commencing from pages 72,73 and 74 of the appeal brief also shows the possession of the 2nd Respondent in relation to the land in dispute.

The documents commencing from Page 75, 77 and 79 are also important, especially the document in page 77 cuts across the Learned High Court Judges conclusion. That there is no reference to the growth of cinnamon on the land in dispute and that the 1st Respondents version of the story is more plausible that only tea is grown on the land in dispute. The learned Provincial High Court Judge has held that none of the supporting affidavits produced on behalf of the 2nd Respondent it is mentioned that cinnamon is cultivated in the land in dispute along with tea.

The documents at pages 81,82,83, 84, and 85 of the brief which are receipts received by the 2nd Respondent for the sale of tea leaves obtained from the land in dispute. Attention of Court is drawn to the name of the land in such receipts to wit “Jambugahakanda Kabella” The contention of the 2nd Respondent was that the land in dispute is called “Jambugahakanda Kebella” and does not carry any other name.

In Ramalingam Vs. Thangarajah (1982) 2 S.L.R. 693 the Honourable Supreme Court Justice Sharvananda held as follows,

“That person is entitled to possession until he is evicted by due process of law. A Judge should therefore in an inquiry under part VII of the aforesaid Act, confine himself to the question of actual

possession on the date of filing of the information except in a case where a person who had been in possession of the land had been dispossessed within a period of two months immediately before the date of the information. He is not to decide any question of title or right to possession of the parties to the land. Evidence bearing on title can be considered only when the evidence as to possession is clearly balanced and the presumption of possession which flows from title may tilt the balance in favour of the owner and help in deciding the question of possession.”

It was submitted to court that it is an admitted fact that as of the date of filing of the information that it was the 2nd Respondent who was in possession of the land in dispute and it was further submitted that the 1st Respondent has not proved dispossession within a period of two months immediately before the date of the information. Furthermore, although it is popularly stated that evidence in relation to title and right of possession of the land in dispute cannot be considered in a Section 66 action, still in a situation when the evidence as to possession is clearly balanced title is important as the presumption of possession will benefit the party who brings in evidence of title to the Section 66 action. In this regard only the 2nd Respondent has produced any document to show the title of the 2nd Respondent in relation to the land in dispute (Vide *Leisa V. Simon* (2002)

1 SLR 148 which held that “The moment title is proved the right to possess it, is presumed).

It was also submitted that the learned High Court Judge of Balapitiya cannot go into the Elpitiya Primary Court Judges decision and state that it is wrong. This is because unlike in an appeal the remedy of revision cannot be invoked to decide whether a decision is legal or illegal.

It was further submitted that no exceptional circumstances have been divulged by the 1st Respondent to revise the Primary Court Judge’s order. Accordingly, he moved that the relief’s prayed for by the 2nd Respondent-Respondent- Appellant in his appeal be granted.

The 1st Respondent-Petitioner aggrieved by the order of the Learned Magistrate filed a revision application in the High Court of Balapitiya bearing No. 588/04. It was submitted that the 2nd Respondent-Respondent-Appellant had not properly identified the land in dispute. It was evident from the following facts, by document marked “R1” (at page 60 to 63 of the brief) the 2nd Respondent’s position was that the land in dispute is, දකුණු පළාතේ ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ බෙන්තොට වලල්ලාච්ච කෝරළේ නවදගල පිහිටා ජම්බුගහකන්ද කැබැල්ලක් නම් වූ උතුරට: පි.ඵ.පිරිස් සිංඤ්ජාගේ ඉඩම, නැගෙනහිරට:ගම්සහා පාර, දකුණට:නවදගල කුඹුරුයාය ද,බස්නාහිරට: එච්.ඵ ලුට්ස් සිංඤ්ජා සහ ඩබ්.එල්.ආර්ච් සිංඤ්ජාගේ ඉඩමටද මායිම් වූ

රුධි 2ක් පමණ (අ:0-රු2-පර්:0) විශාල ඉඩම සහ ඒ තුළ පිහිටි සියළු දේද වේ. තවද “ආර් 1” ලේඛණයට අනුව අබ්ලින්නගෙන් පිරිස් සිංඤ්ජාට අයිති වූ ආකාරය දක්වා නැත. The document marked “R5” referred to two lands. The document marked “R10”, “R11”, “R12” and “R13” stated above the land in extent of three roods (1+2) (page 81-85 of the brief)

The Learned High Court Judge on 26/10/2015 delivered the judgment in favour of the Respondent and set aside the judgment of the Learned Magistrate dated 23/04/2004 by holding that,

“තවද ඔහුගේ මුල් දිවුරුම් ප්‍රකාශයේ කිසි තැනක ප්‍රශ්නගත ඉඩම් ඔහු විසින් භුක්ති විඳිනු ලබන්නේ යැයි සඳහන් කොට නැත. දෙවන වගුල්තකරු විසින් “R 10” සිට “R 14” දක්වා ඔහු විසින් ගජනායක යන තැනැත්තෙකුට හේ විකිණීම සම්බන්ධයෙන් රිසිට්පත් ඉදිරිපත් කර ඇති නමුත් එම රිසිට්පත් අදාළ වන්නේ කුමන ඉඩමකට දැයි සඳහන් කොට නැති අතර, එකී ලේඛණ මෙම ප්‍රශ්නගත ඉඩමට අදාළ යැයි නිර්ණය කළ නොහැක. “R 15” වශයෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති ලේඛණය මෙම ප්‍රශ්නගත ඉඩම සම්බන්ධයෙන් කිසිවක් අනාවරණය නොකරයි.

“01 වෙනි වගුල්තකරකාරිය විසින් ඉදිරිපත් කොට ඇති දිවුරුම් පෙත්සම සහ “01ව.1” වශයෙන් ලකුණු කර ඇති පොලිස් ප්‍රකාශයට අනුව 1984 පමණ සිට ඇයගේ පුරුෂයා ප්‍රශ්නගත ඉඩමෙහි හේ වගා කොට නිරවුල් භුක්ති විඳි ඇති අතර, 2003 ජනවාරි මස 09 වන දින ඇයගේ ස්වාමි පුරුෂයා රිය අනතුරකින් මිය යාමෙන් පසුව 02 වෙනි වගුල්තකරකරු විසින් බලහත්කාරයෙන් මෙම ඉඩමෙහි භුක්තියට පැමිණ ඇත. ප්‍රශ්නගත ඉඩමෙහි ඇයගේ ස්වාමි පුරුෂයාගේ භුක්තිය සහ ඉන් අනතුරුව ඇයගේ භුක්තිය සනාථ කිරීම සඳහා කමලාවතී හා විජිත බන්දු යන දෙදෙනා විසින් “01ව.2”

වශයෙන් ලකුණු කරන ලද දිවුරුම් ප්‍රකාශයද, දයාවතී හා සුමනසිලී යන දෙදෙනා විසින් “01ව.3” වශයෙන් ලකුණු කරන ලද දිවුරුම් ප්‍රකාශයද, පියදාස නමැති අය විසින් “01ව.4” වශයෙන් ලකුණු කරන ලද දිවුරුම් ප්‍රකාශයද, පීරිස් අල්විස් නමැති අය විසින් “01ව.5” වශයෙන් ලකුණු කරන ලද දිවුරුම් ප්‍රකාශයද, සිරිපාල නමැති අය විසින් “01ව.6” වශයෙන් ලකුණු කරන ලද දිවුරුම් ප්‍රකාශයද, බැනට් ජයසුන්දර යන අය විසින් “01ව.7” වශයෙන් ලකුණු කරන ලද දිවුරුම් ප්‍රකාශයද, සරත් පුෂ්පකුමාර අය විසින් “01ව.8” වශයෙන් ලකුණු කරන ලද දිවුරුම් ප්‍රකාශයද, තිලකසේන සහ සිරිපාල යන දෙදෙනා විසින් “01ව.9” වශයෙන් ලකුණු කරන ලද දිවුරුම් ප්‍රකාශයද, ජයවතී හා ආරියදාස යන දෙදෙනා විසින් “01ව.10” වශයෙන් ලකුණු කරන ලද දිවුරුම් ප්‍රකාශයද, ලකුණු කොට ඉදිරිපත් කොට ඇත.

ඉහත සියළු කරුණු සැලකිල්ලට ගැනීමේදී ප්‍රශ්නගත ඉබම පොලිස් ස්ථානාධිපති විසින් මුල් වාර්තාව අධිකරණයට ඉදිරිපත් කරන දිනයේදී 01 වෙනි වගඋත්තරකාරිය විසින් භුක්ති විදින ලද බවත්, ඉන් පෙර ඇයගේ ස්වමි පුරුෂයා විසින් දීර්ඝ කාලීනව භුක්ති විද ඇති බවත් 01 වන වගඋත්තරකාරිය වෙනුවෙන් තහවුරු කොට ඇත. එබැවින්ම පොලිසිය විසින් මුල් වාර්තාව අධිකරණයට ඉදිරිපත් කරන ලද දිනයට මාස 02කට පෙර 02 වෙනි වගඋත්තරකරුව ප්‍රශ්නගත ඉබමේ භුක්තියක් තිබේ 01 වන වගඋත්තරකාරිය විසින් එම භුක්තියෙන් 02 වෙනි වගඋත්තරකරුව නිර්භුක්ති කොට නොමැති බවටද නිගමනය කරමි.ඵ අනුව ඉදිරිපත්කොට ඇති “ආර්.16” හා “ආර්.17” දරණ 02 වෙනි වගඋත්තරකරුව සහයකව ඉදිරිපත් කොට ඇති දිවුරුම් ප්‍රකාශයද පිලිගත නොහැකි බවට නිගමනය කරමි.

ඉහත සියළු කරුණු සැලකිල්ලට ගෙන 2004 අප්‍රියෙල් 23 දින දරණ ඇල්ටිටිය උගත් මහේස්ත්‍රාත්තුමාගේ තීන්දුව ඉවත් කරමි. ප්‍රශ්නගත ඉබමෙහි භුක්තිය 01 වන වගඋත්තරකාරිය සතු විය යුතු බවට නියෝග කරමි. තවද, අදාළ අධිකරණයකින් අදාළ

නියෝගයක් ලැබෙනතුරු මෙම නියෝග ක්‍රියාත්මක විය යුතු බවටද 01 වන වගඋත්තරකාරියගේ ප්‍රශ්නගත ඉඩමෙහි භුක්තියට 02 වෙනි වගඋත්තරකරු විසින් කිසිදු බාධාවක් නොකල යුතු බවටද නියෝග කරමි.

ඉහත සියළු කරුණු සැලකිල්ලට ගෙන 2004 මැයි මස 06 වෙනි දින දරන 01 වන වගඋත්තරකාර පෙත්සම්කාරියගේ පෙත්සමෙහි “ඇ” සහ “ඉ” අයදුම් වල ඉල්ලා ඇති සහනයන් පෙත්සම්කාරිය වෙත දානය කරමි.”

The judgment of the Learned High Court Judge is tenable in law. We find that the Learned High Court Judge very carefully considering and analyzing the material and documents placed before court arrived at the above findings.

The contention of the 2nd Respondent-Respondent was that the 1st Respondent-Petitioner-Appellant has not averred any exceptional circumstances. However we find that the Respondent adduced exceptional circumstances the Respondent in his petition to the Learned High Court Judge has averred 12(අ) – 12(උ), that the Respondent had averred the exceptional circumstances.

Hence as there is an illegality in the Learned Magistrate order a Revision Application can be filed. Further we hold that there is no merit in this appeal.

Accordingly we affirm the judgment of the Learned High Court Judge dated 26/10/2005 and dismiss this appeal with cost of Rs.10,000/-

Judge of the Court of Appeal

L.T.B.Dehiddeniya, J

I agree.

Judge of the Court of Appeal